

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET ·

N:r 52 (731).

LÖRDAGEN DEN 29 DECEMBER 1900.

13:DE ÄRG

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN ..... KR. 5:— IDUNS PRAKTUPPLAGA ..... 7:50 IDUNS MODETIDN. MED PL. > 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSTID: HVARJE LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 10 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
---	--	---	--	---

HILDA OCH MARGARETH DILLON.

»THE Y.»

VI SUTTO i Passemore Edwards Halls största samlings-sal i västra London. »The Ys» voro sammankallade till ett möte under presidium af sin president, den utomordentligt älskvärda och intelligent Hon. Mrs Bertrand Russel. Bredvid mig satt den ena af de båda unga, här afbildade damerna, miss Margareth Dillon, dotter till the Honourable Conrad Dillon, en af Englands mest kända personligheter.

Presidentens smärta, ungdomliga gestalt reste sig i katedern framför oss och genom ringning i en liten klocka påbjudande uppmärksamhet, förklarade hon mötet öppnadt.

Jag vände mig om för att betrakta publiken. Ah, mina läsarinor, hvilken förtjusande syn! Jag hade svårt att undertrycka ett utrop af beundran. Den stora salen, inrymmande åtskilliga hundra personer, var till största delen uppfylld af unga damer ur Londons fina societet. Det är en allmänt känd sak, att de unga engelskorna

höra till de vackraste kvinnor man påträffar bland de civiliserade folken. Toaletterna gjorde nu också säkert sitt till att förläna det rent af bländande intryck man erfor.

»Men hvad i all världen äro då dessa Ys? hör jag någon otåligt fråga. Ja, det hade jag ju genast bort upplysa eder om, ärade läsarinor.

»Y» är en förkortning af »young», som betyder »ung», som I veten. Och dessa »unga» äro grenen af en stor världsförening af kvinnor, det »Hvita bandet», som sammanslutit sig öfver hela jorden för att höja mänskligheten. De kalla sitt arbete den »organiserade moderskärleken» och det går ut på att verka för renare seder, skaffa rättvisa åt de förtryckta, höja de fallna, trösta och hjälpa de olyckliga, upplysa de okunniga samt frigöra mänskligheten från de bojor, i hvilka ett lastfullt och syndigt lif sänkt densamma.

Detta visste jag var »Hvita bandets» uppgift. Frances Willard, »Amerikas okrönte drottning», hon, som stiftat föreningen och hvars minne för alla, hvilka

känt henne, omstrålas nästan af en helgongloria, hon älskade särskildt »the Ys» bland den halfva million medlemmar, som det »Hvita bandet» nu omfattar.

Sedan det lätta sorlet i salen förstumats efter presidentens ringning, reste hon sig upp och förklarade mötet öppnadt. Hon yttrade, att »the Ys» hade velat vid detta tillfälle lämna allmänheten ett slags redogörelse för sitt arbete under den senaste tiden. Mötet hade sammankallats i denna lokal, emedan de besökande på samma gång skulle bli i tillfälle att närmare lära känna en af »Ys» verksamhetsbrancher, nämligen huru man antager sig vanföra, sjukliga barn, som ofta äro lämnade ensamma i hemmen utan omvårdnad, sysselsättning och förströelse och hvilken verksamhet hade sina lokaler i Passemore Edwards Hall.

Nu några ord om den älskliga presidenten själf.

The Hon. Mrs Bertrand Russell är född amerikanska, millionärskas förstås, och gift med andre sonen till lord Russel. Hon är dotter till författarinnan af den »enda religiösa bok, som utom bibeln, skall läsas ännu i ett annat sekel än vårt» som en stor Londontidning yttrade, då den lämnade en biografi öfver Hannah Pearsall Smith. Den bok hon skrivit är den till de flesta kända språk, äfven kinesiska och japanska, översatta boken »Hemligheten af ett lyckligt lif». Eder korresp. lärde känna familjen, medan den bodde i Philadelphia, där mr och Mrs Pearsall Smith utöfvade en storartad filantropisk verksamhet. Bland annat öppnade Mrs Pearsall sitt palats en gång hvarje vecka för olika grupper af unga fabriksflickor från den mängd fabriker, som finnes i denna stora stad (till arealen lika stor som London). De fingo fritt röra sig i de konstnärligt utstyrda salongerna, riktigt känna sig som »hemma» där, åhöra god sång, musik och de bästa föredrag, intaga stärkande och välsmakande förfriskningar samt åtminstone den kvällen känna sig hänsynsfullt och vänligt bemötta, ja likställda med tillvarons söndagsbarn.

I en sådan atmosfär uppväxte Mrs Russell. Hennes moder sade om henne, att hon ännu aldrig gjort sin moder en enda sorg. Oaktadt sin skönhet och sina millioner, kastade hon sig med ifver öfver studierna och blef graderad från Girton College i England, dit familjen för ett tiotal år tillbaka flyttat. Nu står hon som den högt uppburna, energiska, intelligent ledarin-

nan af »the Y», för »Hvita bandets» hela världsförening lika känd och älskad i Amerika som i Europa, där filialer af föreningen existera.

Hennes man, en fint bildad vetenskapsman, gillar i allt hennes sträfvanden och knotar ej, då hans förtjusande hustru kallas till Liverpool, Brighton, Edinburg eller någon annan ort för att presidera vid någon af »Ys» årsfester eller för att stifta någon ny filial.

Sedan mötet förklarats öppnadt, trädde den ena efter den andra af de unga talarinnorna fram på estraden och redogjorde för de »departements», där de arbetade. Eder korrespondent skall närmare redogöra för blott två verksamhetsfält, de, som representeras af de två här bildade.

Den ena af dem är miss Margaret Dillon, skattmästarinna för S:t Winifreds Guild, och den andra, miss Hilda Dillon, sekreterare och ledarinna för en stor Band of Hope-förening i Chelsea, en af Londons hufvuddelar. Då hvardera af dessa institutioner fullständigt borde kunna införlivas med skandinaviska förhållanden, torde det vara af intresse för unga damer, hvilka ha tid och känsla för sina medmänniskor, att lära af sina engelska medsystrar.

De stora engelska undervisningsanstalterna, såväl de manliga som de kvinnliga, ha upprättat s. k. »Guilds» eller förbund, hvilka bilda ett föreningsband mellan alla elever, som utgått från läroverket. Dessa »guilds» utöfva en storartad missionsverksamhet bland samhällets mindre lyckligt lottade medlemmar. Det stora Eton College t. ex. har sin Eton Mission i nordöstra London med en präktig kyrka och ett ståtligt hus för möten och »klasser». Dess utgifter uppgå till omkr. 46,000 kronor pr år och denna summa samlas bland f. d. etonianer.

En auktoritet på detta verksamhetsområde, the Honourable Miss Stanley, har yttrat: »Vi måste säga, att svaret på den fråga, som nu sysselsätter så många de bästa af våra samtida, huru vi skola förbättra de arbetande klassernas villkor och förhållanden, till stor del kommer att afhänga af det, som göres för den unga kvinnan ur arbetsklassen. Hon är den blifvande modern och uppfostrarinnan för folket. Af henne beror i första rummet, i hvilken riktning den uppväxande generationen bland arbetsklassen ledes.» Det är denna sanning man allt djupare begynt inse i England, och bildandet af »Girls-clubs», flickklubbar, är därför ett departement, som återfinnes nästan inom alla större eller mindre välgörenhets- och missionsföretag. Vi kunna här icke påpeka alla grunder, hvarför sådana klubbar böra bildas, utan lott redogöra för t. ex. huru en af dem, S:t Winifreds Guild, verkar.

Klubben har egen lokal, en stor sal, hem-

treffligt möblerad och vackert prydd med en mängd taflor, blomster, kuddar, pianino och småsaker, så att man känner sig som i ett hem. Lokalen står öppen alla dagar i veckan och flickorna samlas dit med sina handarbeten, sjunga, spela och samtala, då intet »program» för aftonen finnes. En af medlemmarnas af S:t Winifreds Guild uppgifter är att besöka klubblokalen och sällskapa med arbeterskorna. Detta är någonting, som dessa värdera särdeles högt. De unga arbeterskorna i London äro af de mest olika slag. Man kan t. ex. möta tre, fyra af dem flanerande arm i arm fram på trottoaren med luggen hängande i ögonen, en schal öfver hufvudet, tillropande de förbigående de råaste tilltal. Men också sådana, de värsta, äro färdiga att lära sig ett höfligt uppträdande, hyfsning och älskvardhet, då de få tillfälle att umgås med personer, af hvilka de kunna lära sig sådant. Blott det, att en ung, väluppfostrad dam från en sfär så högt öfver dessa arbeterskors, kommer för att sällskapa med dem, deltaga i deras lekar och oskyldiga tidsfördrif, visar intresse för deras angelägenheter, frågar om deras arbete, löner m. m., är någonting, som de värdera utomordentligt högt.

Att besöka klubbens möten och komma i personlig beröring med flickorna är en af de första uppgifterna för »the Guilds» medlemmar, och en uppgift, hvilken enhvar, som har ett deltagande hjärta för sina arbetande systras väl, kan fylla. En speciell sida af denna verksamhet är att »make friend», d. v. s. bli »speciell vän» med en af dem. Man utväljer en af flickorna, besöker henne någon gång i hennes hem och framför allt korresponderar med henne, sänder henne någon gång en bukett blommor, inbjuder henne till sig på te m. m. Miss Canney sade, att arbeterskorna äro strålande lyckliga den afton, då deras »speciella» vän råkar komma till klubben, och hon förevisas då med största stolthet för de öfriga klubb flickorna.

I klubben ges undervisning i sång, gymnastik, sömnad, skolämnen, matlagning och många andra nyttiga saker. Att hjälpa till vid dessa klasser är naturligtvis att särdeles aktivt deltaga i arbetet. Vanligen äro sång- och gymnastiklärarinnorna aflönade personer.

S:t Winifreds Guild har äfven en sjuk-kassa, som bispringer klubbmedlemmarna vid sjukdomsfall eller förskaffar dem sådan närande föda, som en fabriksarbeterskas aflöning ej tillåter henne att begagna. Kassan betalar sålunda för ett visst kvantum god mjölk och ägg, som sjukliga unga arbeterskor få förtära vid mjölkförsäljningarna. Flickorna få ej maten hem, emedan de då skulle dela den med de öfriga medlemmarna af familjen. En badkassa finnes äfven inom klubben; ur denna betalas för arbeterskornas bad.

Miss Hilda Dillon, den andra unga damen på vår bild, är, som nämnt, sekreterare för ett »Band of Hope» i Chelsea, där hennes och miss Margaret's fader, the Honourable Conrad Dillon, yngre broder till den ende viscount Dillon, intager en mycket framstående plats i samfundslifvet. »Band of Hope Union» är en af Englands mest kända, mest uppskattade och största föreningar och har till uppgift att utbreda »vetenskaplig nykterhetsundervisning» bland Englands uppväxande ungdom. Presidenten för föreningen är den högt uppburne sir George Williams, känd öfver hela den civiliserade världen som

stiftaren af Kristliga Föreningen af Unge Män. »Band of Hope Union» firade sitt halfsekelsjubileum för ett par år sedan med drottning Victoria som skyddspatronessa. Öfver tre millioner ungdomar äro inskrifna i Band of Hope Unionens medlemslistor och närmare 80,000 personer i Storbritannien deltaga aktivt i arbetet. På jubileumssöndagen predikades det i 10,000 kyrkor, begynnande från S:t Pauls katedral i London, öfver föreningens verksamhet, och lika många präster förmanade sina åhörare att understödja densamma. Man har nämligen funnit i England och numera äfven i andra kulturländer, att om nykterhetens grundsats skola vinna ett allmännare erkännande, bör man begynna med barnen, hvilka ännu icke hunnit bli slafvar under bruket. Föreningen verkar i skolorna genom att utsända talare, hvilka under de sista 10 åren för denna speciella gren af arbetet använt öfver en half million kronor, hållit 34,617 föredrag, hvilka åhörts af 3,838,512 skolbarn och 127,072 lärare. Skriftliga redogörelser öfver dessa föredrag hade insändts af 1,728,181 barn.

Utom skolorna verkar Band of Hope i fristående dylika föreningar, för hvilka miss Hilda Dillon är sekreterare. Ungdomarna från t. ex. vissa delar af Chelsea samlas en gång i veckan till möten, där de få höra ett föredrag, få sjunga, leka, ha täflingar af många nyttiga och nöjsamma slag. Föreningen har räddat millioner ungdomar från gatulivets fördärf och dryckenskapen. Man har beräknat, att 90 % af de barn, som inskrifvits i Band of Hope-föreningar, förblifvit sitt nykterhetslöfte trogna. Sedan denna förenings verksamhet under de senaste tjugu åren antagit de storartade dimensioner den nu har, ha i Storbritannien 10 fängelser för unga brottslingar blifvit stängda i brist på unga missdådare, och Band of Hopeföreningarna tillerkännas den förnämsta äran af detta lyckliga framsteg på sedlighetsens område.

Miss Hilda Dillons uppgift som sekreterare är ingalunda någon sinekur. Hon skall anskaffa alla 52 talarne under årets lopp, ha programmer för veckans möte i ordning tre månader förut, arrangera alla täflingar, temöten, distribution af litteratur och upprätthålla ordningen vid mötena, hvilket icke är det lättaste, ty det uppväxande England älskar friheten. Och då ett par hundra sådana frihetsälskande London-gaminer komma instörtande i möteslokalen, gäller det att ha stark sinnensnärvaro och uppträda med bestämdhet och värdighet.

Som ett bevis på, huru liberalt man bidrager att understödja föreningen, ber jag att få nämna, att poster på respektive 18,000, 15,000, 10,000 kronor funnos an-tecknade som årliga bidrag.

»Att förekomma är bättre än att bota» är föreningens motto, som förtjänar att senteras af alla folk. Och i detta arbete kan hvem som helst deltaga på ett eller annat sätt. Det bästa sättet t. ex. att motarbeta »liga-pojkarne» i Stockholm vore säkerligen att bland dem upprätta Band of Hopes, och det skulle vara möda och omkostnader värdt, om Stockholms kommun ville sända en person hit öfver, för att studera denna märkliga organisation och omplantera den i svensk jordmån.

ALLI TRYGG-HELENIUS.

Hårets affallande. En läkare, som sedan flere år i Stockholm behandlar speciellt hudsjukdomar, skriver följande: »Af alla i handeln förekommande medel, afsedda för behandling af de parasitära hudsjukdomar (seborrhé, mjäll o. d.) på hvilka hårets affallande i de flesta fall beror, känner jag intet, som vid anställda prof visat sig så verksamt och i så hög grad förtjänar användas som *Azymolstimulus* — ». Vid London-utställningen 1899 erhöi F. Paulis *Azymolstimulus* guldmedalj såsom det bästa härvatten.

Den friskaste och angenämaste är F. Pauli's ELECTA Eau de Cologne, prisbelönt Chicago, London, Paris. Stockholm 1897 erhöi F. Pauli's Electa Eau de Cologne högsta utmärkelsen och guldmedalj.

DET SOM VARIT. AF PEN.

TÄNKA MÄNNISKORNA någonsin på det, som varit? Icke barnen och ungdomen; det är ju naturligt nog endast framtiden de tänka på. Men de människor, som hunnit öfver lifvets middagshöjd och som veta, om de ännu ej känna det, att marken under deras fötter börjar slutta utför. Tänka de på det, som varit? Ack, att de gjorde det — det är ofta så godt att tänka på det goda, som varit!

De, som i vinterns mulna dagar dystert blicka ut genom dubbelfönstrens gråa rutor och knota: ja, sådant är lifvet — endast grått i grått, hvarför minnas de icke sol och sommardagar? De, som ständigt sucka öfver sina motgångar och påstå att lifvet är en enda lång missräkning — hvarför låta de icke tanken gå tillbaka till medgångens dagar? De, som gråta och endast vilja gråta vid sina käras grafvar — hvarför låta de icke minnet hellre tack-samt dröja vid det, som en gång varit, än vid det, som är?

Alla dessa, som dag efter dag tråla på kontor och banker, vid disken mäta ut och sälja, i fabriken timme efter timme upprepa samma mekaniska gest, på hafvet år efter år styra samma skepp på samma korta trade, på landet vår efter vår och höst efter höst plöja samma teg i samma regelrätta fåror eller på teatern afton efter afton deklamera andras tankar och andras känslor eller kanske natt efter natt rulla hem på tysta gummihjul från fester utan tal, eller dessa återigen, som i månader och år otåligt vrida sig på sjuklägret — alla dessa människor, som lifvets enformighet omskapat till automater eller som af en blick på dess Medusahufvud förstenats i sitt inre — hvarför tänka de så sällan på det, som varit?

Det heter ju att när lifvet varit som bäst, har det varit möda och arbete. När det varit som säst, och skulle vi så här till lägga, när det varit som sämst...

Med den utledsna min, som i hvarje obehagligt ögonblick ligger öfver deras drag, skola de så återupptaga sitt för en flyktig minut afbrutna arbete, liksom en tröttkörd häst tar ny ansats för att draga det tunga lassat upp för backen. De skola liksom den ej stanna förrän de stupa. Och tyngre och tyngre skall det bli, därför att den stora lymmeln — glädjelösheten — sitter på bakhjul och bromsar af alla krafter. Bland alla lifvets fiender är han den värste och svår att drifva bort, ty han klänger sig fast med kardborrens envishet. Men vänta, du trötta människa, spänn dig ifrån ett ögonblick, vare sig det nu är arbetets, nöjets eller sjukdomens börda du släpar på. Det står så mångt ihåligt gammalt pil-träd vid farvägen, under hvilket du kan finna — sagans skatt! Unna dig blott detta, att drömma! Släpp lös din tanke och låt den i frihet ila långt tillbaka i det förflutnas stora tystnad. Den får ej stanna på halfva vägen. Så långt, långt tillbaka som minnets Ariadnetråd sträcker sig måste den gå, ända till dina första oskyldiga barndomsdagar. Där kan den få göra början och så nysta sig sakta framåt genom åren.

Tänk efter hvilka dagar, veckor, månader, år, då ditt lif varit som bäst, och lägg dem alla i hög med en samlares girighet. Kanske är du nog lycklig att redan i barndomen påträffa en sammanhängande kedja af lyckliga dagar? Tag noga

vara på dem, de skola måhända blifva den förnämsta skatten i din samling. Kanske minns du i din första ungdom ett ögonblick af hänförelse, då lifvet låg solbelänt i ljusgrönt skimmer för ditt öga, och då ditt unga hjärta häfde sig i stark och ädel längtan att få lefva och dö för ett högt ideal? Eller finner du i din mognare ålder en flydd minut, till hvilken du med Faust velat ropa: »dröj kvar, du är så skön!» Men kan du endast med möda samla spridda dagar eller flyktiga sekunder, träd upp dem likväl, de större som de mindre, likt pärlor på minnets starka tråd. Så fattig är ingen, att han icke skulle kunna leta fram åtminstone en enda liten stund; om hvilken han helt och fullt kan säga: den var mitt lufs bästa!

När lifvets enformighet hotar att förstena dig eller dess sorger att krossa dig, tag då fram dessa skatter och skärskåda dem med samma glädje, hvarmed konstvännen betraktar den förnämsta pärlan i sin samling. Men kanske händer det, när du med bågge händer gräfvat ned i ditt minnes juvelskrin, att du endast får dem fulla med svarta stenkolsliknande stenar, och den enda ljusa pärlan eller stenen glider genom fingrarna och faller alltjämt till botten? Nåväl, kasta icke fördens skull bort dessa svarta stenar, samla dem endast för sig. Äfven de äro dyrbara, konstrikt slipade som de äro, och du har godt af att betrakta dem då och då. Skarpa fina linier hafva de ristat i ditt lif, dessa svarta diamanter, och hur smärtsamt det än kännes, denna ofta för dig hieroglyfiska skrift får icke utplånas. Måhända skall du, när du efteråt bättre granskar dessa underliga skrifredskap, äfven bättre kunna tyda skriften. Men låt dem icke hindra dig i att gripa den klara ädelstenen på botten! Det finns så många, som göra det. De förälska sig till den grad i studiet af de svarta stenarna, att allt hvad de vidröra blir svart af stoftet från dem och lifvet ter sig i svart för deras blick.

Låt intet tidens damm eller sorgens stoft fördunkla dina ädelstenars glans! Är du än icke ägare till lifsglädjens enda stora kostbara juvel af renaste vatten, så har du likväl barndomens blygsamma små turkoser och granater, ungdomens smaragder och safirer, den mognare ålderns rubiner och ametister, låt dem icke ligga så opåaktade i vrån. Håll upp dem en och en i solen, beundra färgspelet och gläds åt deras oförgångliga skönhet. Framför allt låt ditt hjärta värmas af tanken, att allt detta är ditt, ditt eget som intet annat i världen, ty ingen har makt att frånröfva dig det. Ditt minnes skatter, så oändligt stora, att ingen kassakista i världen förmår rymma dem, dem kan du bära med dig öfverallt! Midt under arbetet kan du oförmärkt taga dem fram och småleende fröjda dig öfver dem. Ingen kan förbjuda dig det. Men — gör du det?

Det finns en afton på året, dess sista, då minnena objudna komma anstormande. Vare sig du då sitter i skötet af din familj eller på din ensamma kammare, bjud dem vara välkomna alla. Visa icke bort de mörka, kanske ha de nu något godt att säga dig, som du förr ej ville höra, men gif de ljusa minnena hedersplatsen vid din hård, de äro sällsynta gäster. Låt dem slå en förtrolig krets om dig och le vänligt mot dem. Gläd dig öfver dem, gläd dig i nyårsnatten åt — allt det goda, som varit!

TILL ANNA. EN SERIE SONETER AF HENRIK WRANÉR.

BELÖNAD MED HEDERSOMNÄMNING AF SVENSKA AKADEMIEN.

XIV.

IKVÄLLEN rundt kring Lundagård jag går,
hur svalt och friskt det kring om kinden fläktar.
Bland hundrår träden västan jäktar
och leker skålmskt med deras gröna hår.

Hur mången, som man redan redt en bär
och som ej mera för sin utkomst fäktar,
har vandrat salig här af hoppets nektar
och drömt om storverk i sin ungdoms vår.

Jag gick där stundom äfven jag och drömde,
fast oftast skyggt mitt hjärta drömmen gömde,
men nu jag hviska vill den till min Anna.

Jag drömt om diktens lager kring min panna,
om dig som trofast maka vid min sida,
om kraft att käckt för rätt och sanning strida.

XV.

DU spørjer, när jag mig som sällast fann? —
Jag satt i egen stuga lugn och varm:
till stilla sömn var vaggadt dagens larm
och arbetslampan på mitt skrifbord brann.

Hvar orons tanke ur min själ försvann,
då kring min hals sig smög en dunmjuk arm,
min kind blef tryckt emot en trofast barm,
hvars enda tankar äro: Gud och han.

Emot min panna lades läppar två,
en liten pilt med ögon blå
sig klängde på mitt knä — — Min dröm var slut.

Hur skulle du den drömmen tyda ut?
»Att pilten Amor var en stor profet,
som ville visa dig en säll poet!»

XVI.

DU redan börjat på din bruddrätt sömma!
Vid denna väna syn min själ blir vek.
Ack, Anna, mången bruds förhoppning svek —
Säg, bäfvar ej ditt hjärtas dolda gömma?

Dig vakta väl att idel solsken drömma:
så sällan kärlek blir blott kärlig lek!
Ty lifvet bjuder mera kamp än smek
och först vid bergad sol du dag skall döma.

Med öppen blick du mig i famnen ilar,
som om du ville säga: »Här jag hvilat
för sorgen trygg, ty hit nå ej dess pilar.

Och vilja stormar kring vår hydda hvina,
därinne dock en kärleks sol skall skina,
som äfven frusna rutor upp skall tina.»

XVII.

FÖRMÅR du dig på allvar tänka, Anna,
att ock för oss där skall en timme slå,
då våra banor ej mer samman gå,
då en, af dödens lie fälld, får stanna?

De orden: »Allt skall dö!» förblifva sanna.
Dock ville jag dem hellre tolka så:
»Den ene dignar först utaf de två
och går att läska sig af himlens manna.

Men den, som se'n sin stig skall ensam vandra,
har då att längta äfven för den andra,
att vänta tåligt ljufva mötesdagen,

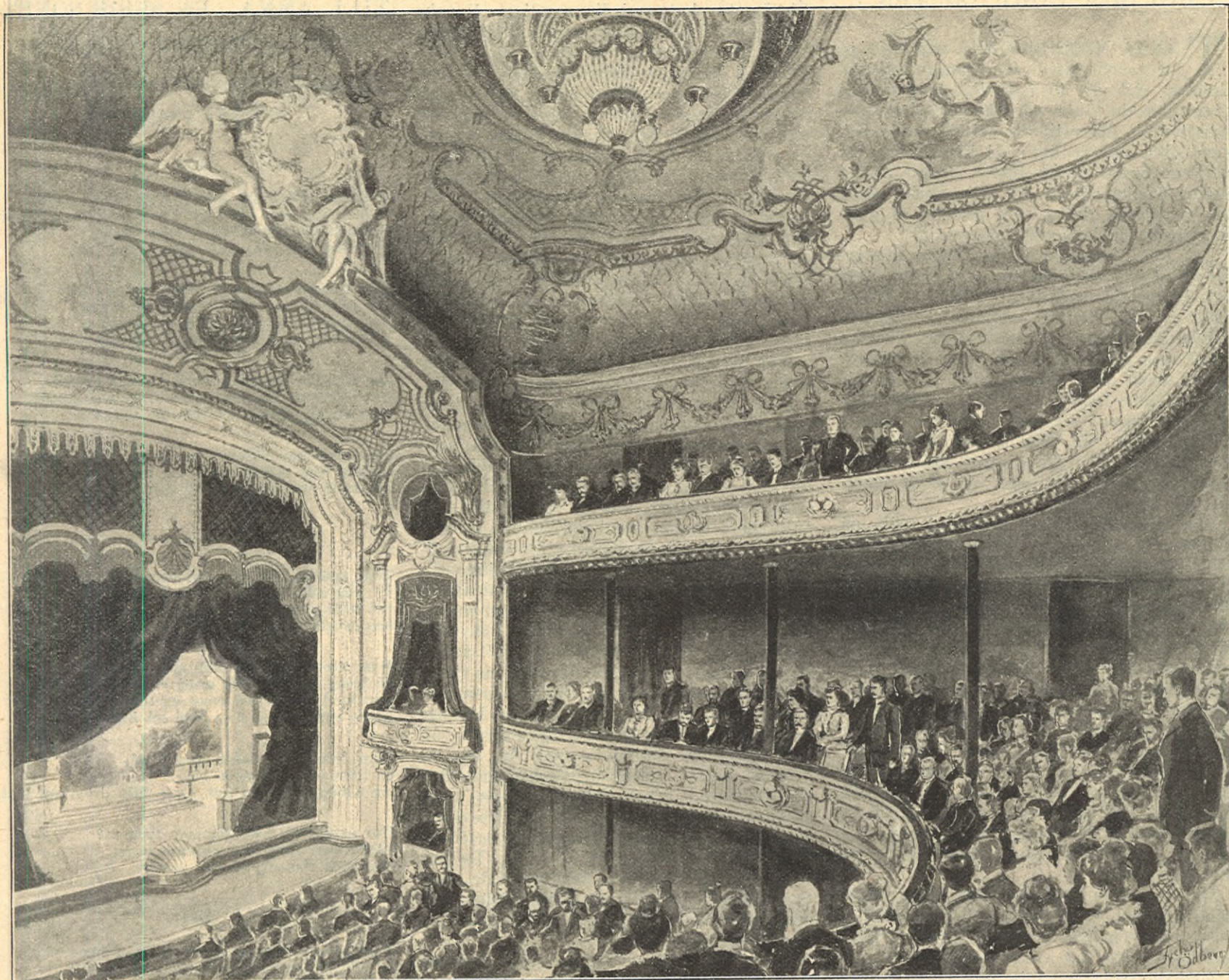
då bådas väsen, vordna fria, sälla,
bli ett i högsta kärleks rena källa
och aldrig mera vän från vän blir tagen.»

(SLUT.)

SOMATOSE

Erkändt bästa krafthöjningsmedel.

Okar aptiten i hög grad. Erhålles på apotek.

INVIGNINGEN AF SÖDRA TEATERNS NYA SALONG LÖRDAGEN DEN 22 DEC. TECKNING FÖR IDUN AF TYCHO ÖDBERG.

UR DAGSKRÖNIKAN

VÅRA ILLUSTRATIONER TILL DAGSKRÖNIKAN kunna denna gång ej blifva fullt så talrika som eljes, då dels detta nummer, på grund af de många helgdagarne, måst gå tidigare i press än vanligt, dels en hel del avslutningsartiklar och annat med årsskiftet sammanhängande kräft sitt utrymme.

SÖDRA TEATERN har nu åter öppnat sina portar, och den premiärpublik, som d. 22 dec. från första plats till den sista fyllde dess salon, kunde med glädje konstatera, att den numera presenterar sig i ett skick, fullt värdigt en modern teater. Ja, på många håll hördes t. o. m. det omdömet, att man befann sig å Stockholms allra vackraste och stilfullaste teater, och den bild af Södra teaterns salon i dess nya skick, som vår tecknare här ofvan bjuder, jäfvar ju icke precis detta påstående. Invigningsprogrammet upptog Sudermanns enaktsskådespel »Fritz» och Gustav Wieds satyrspel »Erotik». Vi återkomma till ett närmare omnämnande i nästa nummer.

Sedan ombyggnadsarbetena, hvilka påbörjades efter avslutadt spelår 1898—99, nu fullbordats, kan man säga, att hela teatern är så godt som ny. Först och främst har då salongen, som förut var ganska liten, trång och obekvä, nu blifvit betydligt utvid-

gad, så att alla kraf på godt utrymme kunnat bli fullt tillgodosedda. Salongen är hållen i grönt och guld, och dess utstyrel måste betecknas som förstklassig. Ej minst torde härtill bidraga de förtju-sande plafondmålningar öfver ämnet »Paris' dom»

hvarmed Viktor André prydt densamma, samt äfven den smakfulla och vackra ornamentik, som utgått från skulptören G. F. Norlings välkända atelier. Scenen är betydligt moderniserad. Vidare är foyern ny, och matsalen, kaféet och festväningen fullständigt ombyggda och förflyttade till lämpligare platser. Med ett ord, allt är nytt, modernt, fint och prydligt, och helt visst skall den nya »Södra'n» bli väl så populär som någonsin den gamla.

FRÅN »JÖNKÖPINGS JULTOMTARS» SOARÉ. SCEN UR »VID BREITENFELD» AF K. A. MELIN. HOLM, JÖNKÖPING, FOTO.

JÖNKÖPINGS JULTOMTAR, som årligen bekläder ej mindre än 100 fattiga barn, afhöll nyligen en af sina årligen återkommande vintersoaréer, från hvars glansnummer, K. A. Melins lilla enaktsskådespel »Vid Breitenfeld», vi här invid meddela en scen.

EN S:t PETERSKYRKA I STOCKHOLM. Vi meddela i dagsnumret en afbildning af Stockholms metodistsamfund's nyuppförda tempel, S:t Peters kyrkan, i hörnet af Kammakare- och Upländsgatorna. Det lilla vackra templet, som är byggt efter ritningar af arkitekten E. Lallerstedt, kommer att invigas nästa maj månad.

ETT BESÖK I HELSINGBORGS »HEM FÖR VANFÖRA».

NI ÄLSKAR lifvets ljusa sidor, dess solsken, är det ej så? Ni vill lefva lifvet rikt, ljusst och lyckligt. Och dock ber jag er att för en stund lämna det glittrande solljuset, de glada, stojande människorna, den bullrande, högljudda glädjen, som människor vant sig att betrakta som uttryck för lefnadslycka. Följ mig till dem, som lifvet handskats hårdt med, till de vanlottade, till dem, som lida! Var lugn, det är ej det lidande, som tar sig uttryck i tårar och veklagan, ett själf-förvålladt lidande under en yta af jämmer och elände, som vi skola se. Det är det oförskyllda lidandet, som döljer sig under resignation, arbete och förtröstan. Vi gå till »Hemmet för vanföra» i Helsingborg.

Högt upp på Liden ligger, omgifvet af en vacker, välvårdad trädgård, ett prydligt tvåvåningshus. Dit styra vi våra steg. Innan vi stiga på, vända vi oss om för att hämta andan och beskåda utsikten. Friska vindar kringfläkt oss. Staden breder ut sig nedanför våra fötter, och Sundet glänser glittrande blått i solljuset.

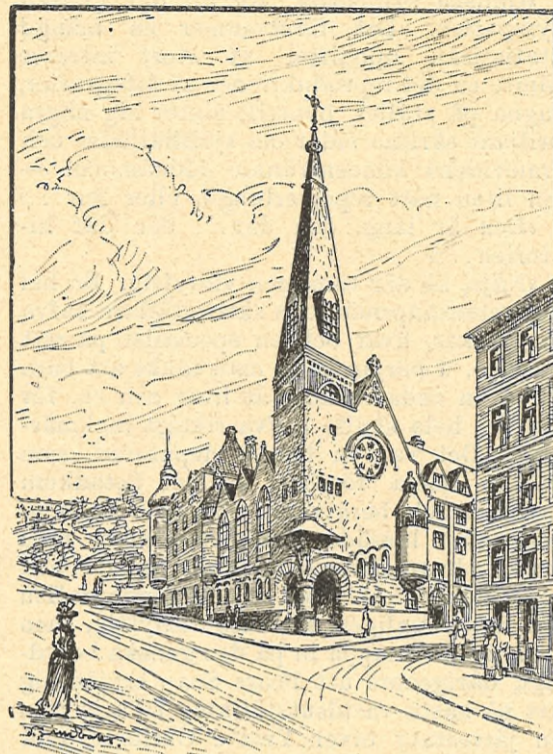

FRÖKEN THORA REUTERSVÄRD.
FÖRESTÅNDARINNA FÖR HELSINGBORGS HEM FÖR VANFÖRA.

En atmosfär af frid och hemtrefnad slår emot oss redan vid inträdet, och du kommer snart underfund med, att detta är själfva grundtonen i hemmet, att det är ett hem i ordets fulla bemärkelse för de stackars vanföra. Du märker också snart, från hvilken denna stämning af lugn glädighet och trefnad utgår, då du vid föreståndarinnans, fröken Thora Reutersvärd, sida vandrar genom arbetsrummen och ser, hur det går en ljusning öfver allas anleten, när deras »mor» kommer och har ett hjärtligt ord för hvar och en af sina skyddslingar.

Se dig omkring i denna sal! Där sitter ett tiotal unga flickor och syr, nålarna flyga raskt, och du kunde tro dig i en vanlig syateljé. Vid fönstret sitter en ung flicka vid en syram. Af armarna återstå endast ett par stumpar, och hon sticker nålen ut och in med läpparna. Kan du göra dig en föreställning om hvilken oerhörd möda

och tid det kostar henne att utföra ett arbete? Och dock har hon gjort många sådana. Med alla dina pengar kan du ej betala, hvad det arbetet verkligen är värdt. Några sy förkläden, andra linnesöm. En har en förkrympt hand, en annan båda benen afbrutna. Ett par blinda sticka strumpor, och stickorna rent af flyga i deras händer, så fort går det.

ST. PETERSKYRKAN I VASASTADEN, STOCKHOLM.

Vi tacka den vänliga och förekommande lärarinnan i kvinnlig slöjd och bege oss in på den manliga afdelningen. Där möter oss samma tafla af flit och förnöjsamhet, men äfven af vanförhet. Läraren på

denna afdelning, herr Olsson, som själf varit elev i skolan, utöfvar nu pliktetroget och dugligt sitt lärarekall. Hans egen vanförhet, långt ifrån att vara honom ett hinder i uppfyllandet af hans plikter, förbröd-rar honom och hans elever och komma dem att ömsesidigt förstå och uppskatta hvarandra.

De tillverka borstar, fläta korgar, bastmattor etc. En ung man med glittrande godt humör, men med ett par förkrympta stumpar till händer, arbetar så raskt och händigt, att det är en fröjd att se därpå.

I väfrummet sutto två enarmade flickor vid hvarsin väfstol.

Sofrummen äro stora, ljusa och luftiga, hvart och ett afsedt för fyra personer. Sedan dagens arbete är slut, samlas man där och förkortar tiden med samspråk, lekar, sällskapsspel, ty ingen må tro, att trumpenhet råder bland dessa olyckliga. Nog hafva väl och dessa yttre lidanden sin motsvarighet i ömma, värkande punkter i hjärtats djup, men de blottas endast för den moderliga vännen, som får stryka däröfver med mjuka, varsamma händer. Och sedan, när de lärt in ett yrke, hvilket i allmänhet går på ett par år, så skola de

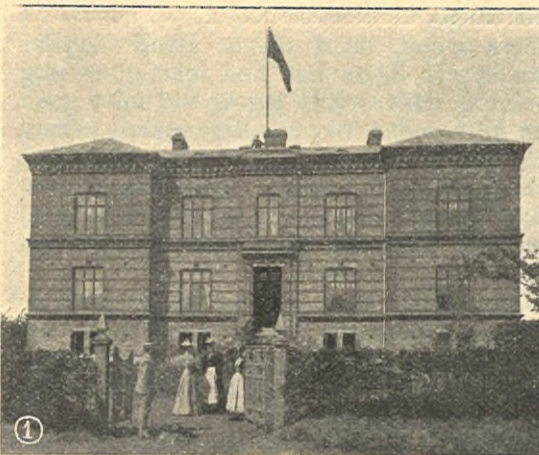
ut i världen — den värld, som inte alltid tar i så mjukt, ej ens, eller kanske minst, när det gäller de svaga och ömtåliga. »Det är så svårt att skicka bort dem,» yttrade föreståndarinnan, »och om vi kunna bereda någon möjlighet, få de stanna, åtminstone de, som ej kunna reda sig ute i lifvet.» — »Ett önskemål,» yttrade hon vidare, »vore upprättandet af arbetsstugor sådana som i Köpenhamn, där de vanföra finge stanna för all framtid och utföra sitt arbete inom Hemmet.»

Efter ett besök i det stora hemtrefliga köket på nedre botten och den bredvidliggande matsalen tog jag med saknad afsked af Hemmet och dess föreståndarinna och gick mina färde ut bland människorna, som stojade, skrattade och glädde sig, så som om nöd och sorg ej funnes på jorden.

LISA.

NYUTNÄMNDE TYSKE MINISTERN I STOCKHOLM
GREFVE VON LEYDEN.
FÖRUT I TOKIO.

①

②

③

NÄR SEKLET SOMNAR, AF MARI MIHI.

ETT MODERNT SJUKRUM med enfärgade oljestrukna väggar samt blankfermassadt golf och tak, ett modernt sjukrum, upplyst af en elektrisk glödlampas kyligt klara och obarmhärtigt hårda sken samt värmd af en ledning, den där garanterats förnya luftmassan sex gånger i timmen.

Inredningen inskränkt till det matematiskt minsta och möblerna dessutom ordnade till det knappast möjliga för att göra dem bekväma att desinficiera, efter hvarje patients död. Med ett ord, ett foster af de sista och strängaste vetenskapliga teorierna, framfödda på en kongress efter oändliga diskussioner, ett rum, där hvarken människor eller baciller kunna trivas.

I sängen en döende gammal man och bredvid sängen en ännu äldre, hvilken halfhögt räknar den döendes pulsslag.

Och den gamle mannen i bädden är det nittonde århundradet. Men den ännu äldre där bredvid är tiden.

»Pulsan påfallande rytmisk. Min vän, då lider det mot slutet.»

»Så lider det då verkligen mot slutet. O, huru oändligt länge var det inte sedan det började.»

»Du är då lycklig öfver att så föga står dig åter?»

»Lycklig, nej låt bli det ordet — det var min ungdoms ord — jag är trött och vill sova, det är allt.»

Tiden lutade sig ned och stoppade täcket bättre om den döende.

»Jag minnes så väl din farfader, det stora seklet. Han var en vacker, ståtlig herre liksom fadern, mannen med Ulrik von Huttens hufvud på landsknektens skuldror. Han skref folianter, ur hvilka du gjort utdrag i västfickformat, utdrag, färgade af dina egna små funderingar. Han drog svärd och vann segrar, i hvilkas blodglans du ännu solar dig. — Din fader hade ärfvt mycket af honom, men fick aldrig hans stolta resning. Det var för mycket lättsinne, för mycket tvifvel och för litet hjärta hos honom. Han bländade, men han värmd aldrig. Och när han var gammal vorden, tände han med sina encyklopedier en eld, i hvilken han själf brann inne, den stora revolutionen. — Och dig själf! Ack, vet du, jag minnes dig som en liten, liten parfvel. Du hade så stora faddrar. Du hade den weimarske statsministern och den korsikanske artilleri-generalen, du hade den låghalte diktarelorden och den wienske kapellmästaren med lejonmanen och de obeskrifliga ögonen. — Och jag minnes dig så väl och jag hoppades så mycket af dig.»

»Ja, du tänkte stort om mig, men jag svek dig — inte sant, jag svek dig.»

»Nej, du gjorde nog hvad du kunde. Men du var så ensam, så utkastad i världen. Gud var borta, legitimiteten var borta, principen var borta. Du hade ingenting att hvila ditt trötta hufvud emot. De gamla visdomsorden hade befunnits för lätta och det gällde att börja på nytt.»

»Och nekrologen, eftermälet, död mans dom, hvad tror du väl om den?»

»Jag tror ingenting, jag har redan sett den. Det finnes ingen tidning i hela världen, på hvars redaktion den ej ligger färdigskrifven.»

»Och den är...»

»Ganska sympatisk, för all del, ganska sympatisk. Det förekommer en mängd statistiska uppgifter af stort intresse jämte en del reproduktioner af fotografier, tagna på stället, hvartill sluter sig några briljant skrifna sidor om själfhäfvelse och framtidens koncentrerade födoämnen. — En liten nätt reporterbragd, eller hur...»

»Den är lång, den där... den där historien...»

»Nåja, så där tämligen vidlyftig. En hel del vetenskapsmän och skriftställare hafva medverkat, hvar och en specialist på sitt område. I början hade man tänkt att bara gifva en enda mening åt hvar och en, för att det hela skulle blifva riktigt fackmässigt. Det var en fransk deputerad, som väckte detta förslag, hvilket åstadkom mycken och berättigad rörelse i kammaren. Man hissade förslagsställaren, man tryckte hvarandras händer och ropade: ned med Loubet! — Som sagdt, monografien var ursprungligen särdeles vidlyftig, men man måste knappa in på den ganska betydligt, därigenom att Pears Soap erbjöd sig att på nästa världsutställning i Paris resa en jättestatya öfver Yvette Guilbert, mot det att hvarje sida i uppsatsen förseddes med bilden af en negerpojke, som tvätat sig vit med fabriken tvål... Den heliga alliansen sanktionerades humbugen och alltsedan dess har den suttit troget vid din sida.»

Men långt innan Tiden hunnit tala till slut, hade Det nittonde århundradet tagit en bok från nattduksbordet och börjat läsa i den. Den var skriven af de siste dagarnes apostel. Och alla dess läsare funno den snillrik därför, att de så litet förstodo af den, eller kanske därför, att hvar och en, som läste den, förstod den på sitt särskilda sätt.

Och han läste:

»Hvilket är det största I kunnen upplefva? Det är det stora föraktets stund. Den stund, då äfven eder lycka blifver eder till vämjelse och äfvenså edert förnuft och eder dygd.

Den stund, då I sägen: Hvad betyder min dygd! Ännu har hon icke gjort mig ursinnig. Huru trött jag är vid mitt goda och mitt onda! Det är alltsammans armod och smuts och ömklig tillfredsställelse!

Den stund, då I sägen: Hvad betyder min rättrådighet. Jag ser ej att jag varit glöd och kol. Men den rättrådige är glöd och kol!

Den stund, då I sägen: Hvad betyder mitt medlidande! Är ej medlidande det kors, hvarpå den blir naglad, som älskar människorna? Men mitt medlidande är ingen korsfästelse.

Hafven I redan talat så? Hafven I redan skriat så? Ack att jag redan hade hört eder skria så!

Icke edra synder — eder förnöjsamhet skriar upp till himmelen, eder njughet äfven i eder synd skriar upp till himmelen!

Hvar är då den blix, som slickar eder med sin tunga? Hvar är det vansinne, hvarmed I måste ympas?

Si, jag förkunnar eder öfvermänniskan: hon är denna blix, hon är detta vansinne!»

Hunnen dit, lade han med en rysning boken tillbaka på bordet. Så möttes de bågge gamles ögon vid tidens timglas, som stod på bordet. Det var en märklig tingest detta timglas, ty hvartannat sandkorn var af kisel, hvartannat af diamant.

Sporde tiden:

»Har du sett honom?»

Den döende såg upp.

»Sett hvem?»

Tiden log.

»Du har följt planeternas gång på himlahalvvet, du har studerat bakteriernas renodling i profröret, men honom såg du aldrig.»

»Men så säg mig då, hvem du åsyftar.»

»Jag menar den gamle enögde i den långa blå kappan, den gamle enögde med korporna.»

»Ack! honom hade jag glömt och han är ju ändå bara en saga. Men berätta mig något om honom i alla fall. När man tröttnar på de moderna tänkarnes mardrömmar och de statistiska benrangelsböckerna, är det godt att höra sagor.»

Sade tiden:

»Min stackars vän, han är ingen saga. Men det förstår du inte. Din begåfning var för nykter, för fantasilös, du glömde bandet med det gångna. — Jag såg honom i går afton, sent i går afton på den tröstlösa Lüneburger Haide. Jag minnes mycket väl, när det växte skog där liksom på Svältorna och Island, men nu yrde snön öfver de kala ödevidderna, våt, tung snö, som smälte ned till en svartgrå mörja, då den nådde marken.

Men det var inte den lugna, målmedvetna gången från fordom. Nej, han struttade osäkert och brådslande fram, utan att våga se sig tillbaka. Ty fjärran i norr var himlen hemskt blodfärgad af blossen, som tändts i Hamburg, det stora syndfulla Hamburg, till nattens orgier.

Han höll vägen söderut, rakt söderut och hvilade ej förrän han hunnit de Stalbergiska vildparkerna omkring Harz, hvilka sällan trampas af människofot. Där satte han sig att hvila, medan Hugin och Munin, urriga och slokvingade, ströko sina näbbar mot hans kind.

Plötsligt far han upp, ty han tycker sig höra vingslag från öster.

»Nej,» säger Munin, »nej, det var endast en villa. Ännu komma de ej. Ännu slipar Österns roförn sina klor. Ännu en liten tid skall det upplysta Europa tro på fredskejsaren.»

Då sjunker han långsamt tillbaka ned på stenen och drömmar.

Han minnes, när han först kom vandrande med sina langlemmade, guldhåriga söner och döttrar, kom i sin blå kappa och sin bredskyggiga hatt och sin krumstaf. Han kom med sina germaner från Indus stränder, där vaggan stått och han skänkte dem västerlandets skogar att bo uti, och skogarne lärde dem friheten.

Men nu, nu stundar det till Ragnarök, Balder, hans ljusa Balder är fallen, och den stackars Tor har blifvit fumlig på handen på gamla dagar. Och vägen bär till Vigrids slätt, där slutet skall varda.

Den tvåhöfdade örnen har blodat sin klo. Han är ej nöjd med tvänne halfva världsdelar; han vill äga allt. Och nu har han samlat sina skaror till den sista stora striden, kampen om världsherraväldet. Från Urals sluttningar hafva de kommit och från stepperna vid Don, från stränderna af Okotska sjön och från de sofvande gamla khanaten norr om Pamir.

Ty de tider äro komma, hvarom Eddans slut talar. Slavernas ändlösa skaror rycka fram från öster. I Europas hjärta skall den fläkta örnen slå sin länge hvässade klo. Den gamla världen skall härjas med eld och svärd.

Landsbygden skall sköflas och städerna stickas i brand. Alla muséer och bibliotek

Af koncentrerade Munvatten är **N:r 1**
Extra koncentrerad Aseptol à 2 kr. pr fl.

N:r 2 Vademecum; N:r 3 Gahnelit; N:r 4 Stomatol etc. som bakteriedödande preparat
läm för prof. E. Almqvists Intyg. Angenäm, kylande smak. Använd därför konc. Aseptol à 2 kr.
S:t Eriks Tekn. Fabrik, Stockholm.

skall den giriga elden sluka, alla skyskrapor och guldkrogar, alla aktiebolagspalats och folkhögskolor. Lågorna skola härja Kölnerdomen, denna den germanska fromhetens höga visa i sten, de skola smälta ned Eiffeltornet, denna himlastormande dumhet på den galliska dekadansen bespotade graf. Walter von der Vogelwiedes och Runebergs och Shakespeares och Holbergs och Swedenborgs och Newtons värld brinner. Men i flammornas sken ser man en enda oändligt lång glimmande linje, som börjar vid Muonios källor och slutar, där Karpaterna glida ned i Svarta hafvet. Och elden blänker mot germanernas blanka pickelhufvor, mot det gamla folket från Indus, folket, som lägger sitt sista epos till de många de ristat förut.

Så samlas de på Vigrids slätt mot österns barbarer. Och för fronten rida barndomssagornas ädlaste hjälteskuggor, där rida Rolf Krake och Engelbrekt och den gamle Didrik af Bern och Artur af Bretland med Excalibur tindrande öfver sina röda lockar och Pendragon ljungande i skenet af slavernas vårdkasar.

Men huru den striden skall sluta, därom vet den gamle med korparne intet, därom vet endast Han, hvars namn ej Eddan vågar nämna.

Det nittonde århundradet gjorde en otålig rörelse.

»Men i min tid har dock Europa varit världens drottning.»

»Nej, inte ens det. Europa vet, att hon har blifvit gammal och svag. Hvarje gång sekelslutets Europa stått väpnadt mot en utomeuropeisk makt, har detta alltid tillfört henne en ny förödmjukelse. Tänk på Grekland och Turkiet, på Italien och Abyssinien, på Spanien och Förenta staterna — ja, tänk på Transvaal, det stackars blydränkta Transvaal, som var så svårkufvadt, trots dess ringhet.»

»Men framåtskridandet...»

»Framåtskridandet, ja, det var ju klart att det ordet skulle med. — Men Gud vet om de verkligen hunnit så mycket längre än det de redan hunnit före dig — åtminstone med afseende på det, som står dig åter. Det finnes fem eller sex läkemedel, som kunna bota, kina för feber, salicylsyra för ledgångsreumatism, järn för bleksot, difteriserum och ett par andra, som jag glömt — resten äro palliativer eller nordamerikansk humbug. — Ack, min vän, du skall skiljas från världen med ett bittert grin efter din sista medikamentsdos och en halftänkt tanke öfver fåfänglighetens fåfänglighet. Min synnerlige vän, din lysande farfader, stupade pansarklädd och segerfull bland larmande trummor och flygande fanor, din skeptiske fader mottog dödsdomen med ett citat ur Emile och lade sedan med ett förbindligt, tankspridit leende sitt pudrade hufvud under dr. Guillotines fallbita. Endast slinkan Du Barry kvigde sitt ömkliga: Par pitié, monsieur le bourreau, encore une minute!»

»Men så säg mig då: skall ingen, ingen sörja mig, skall ingen tänka på mig med tacksamhet?»

Tiden var tyst en liten stund. Han ville så gärna säga ett vänligt och tröstande ord, ty han såg att timmen var kommen. Men hvilket? Ty ljuga kunde han inte. Ändtligen klarnade han upp.

»Jo, ungdomen skall sörja dig. De som nu äro i ton-åren, de skola en gång tala till ditt pris. De skola kalla dig det gamla goda seklet. De skola vira minnets bleka blommor kring dig och göra dig till en

vacker saga. Allt detta skall ungdomen göra dig till, den som nu är i ton-åren, den, som denna afton vandrar till sin första bal och den som denna afton räknar rimmen i sin första kärleksdikt.»

Den döendes ena hand låg redan kall och hvit på täcket. Men den andra rörde sig oroligt. Då fattade tiden den och höll den trofast kvar i sin, tills lien blixtrade bakom.

»Hvem är väl jag, att jag skulle döma dig,» hviskade han vid sig själf, i det han ömt korsade den bortgångnes stelade händer öfver bröstet och vände hans anlete mot öster, mot den uppgående solen. Ack, min Gud, hvad är väl jag och hvad är det framfarna — endast en följd af seklen, en rad af hundraåriga gubbar, hvilka alla äro döde; hvad är det närvarande — en jollrande baby, som med tummen i mungipan och i barnets späda ovetenhet skådar in i en värld, som mörknar, i en gammal värld, som tröttnat på människojubel och människojämmer och som längtar till att åter få blifva den tysta stjärna den ännu var den femte skapelsedagens afton.»

Så tog tiden fram sin stylus och sin bok och tecknade på ett af dess blad

MDCCC†

Där voro många blad ännu oskrifna i den boken, ack, så många...

NÄR SVANORNA KOMMA.

DE FLÖGO öfver hafvet. Solen lyste på deras breda vingar. Och de sjöngo — det är ej sant, att de sjunga blott när de dö. De sjöngo, att nu var våren kommen, med dem, som lockats upp till nordens från Egypti land.

Bland kustklipporna låg en gård, inbäddad i skog, som stod och väntade på de första knopparne.

I gården bodde en gammal sjuk kvinna. Hon var så tård, att man hvarje dag trodde, hon skulle dö. Men döden är ej mild, han lät vänta på sig.

»Låt mig komma ut på verandan,» sade den sjuka.

Och man pälsade in henne omsorgsfullt, man rullade ut hennes stol, och där satt hon, ljuf och fin med det bleka ansiktet och de sjäfulla ögonen.

Hennes son stod hos henne. Han var sjutton år, hade rosiga kinder och eld i ögat. Han dyrkade sin mor, och han sade:

»Nu ser du så frisk ut.»

»Jag känner mig bättre. Men våren är förrådisk.»

»Du får ej dö. Då har jag ingen i världen, som jag kan trygga mig till.»

»Du skall glömma mig.»

»Mor!»

»Men en mor förlåter — på förhand.»

»Det är hårda ord.»

»Jag känner lifvet.»

»Jag skall aldrig glömma dig.»

»Lofva inte, du kan inte hålla.»

»Mor!»

Han föll på knä bredvid henne. Hon smekte honom.

»Så här ville jag dö. Då hade jag dig hos mig i det sista.»

»Du skall bli bättre. Solen lyser varmare för hvar dag. Och den milda luften susar.»

Han reste sig plötsligt upp och lyssnade.

»Hör du?»

»Ja, vinden.»

»Nej, svanarna! Nu komma de från hafvet. Ser du, hur de gunga där borta? De bli allt större. De flyga hitåt. Ah, den som vore en af dem!»

»Fri — och inte bunden vid en gammal sjuk kvinna?»

»Tala inte så!»

»Jag gissar dina tankar.»

»Ser du, nu äro de helt nära. Ah, så vackra, så stora, så hvita, med solskimmer öfver sig! Och hör deras sång! Det är klang i den. — Nu äro de rakt öfver gården. Nu flyga de förbi. Långt bort öfver bergen. Så långt borta har jag aldrig varit.»

»Du längtar ifrån mig.»

»Det sade jag inte.»

»Gör dig inga förebråelser! Du är ung, du måste längta, det tillhör din ålder.»

»Ja, jag längtar! Det är illa. Men jag går inte för det. Ut i världen, att arbeta, utträtta något stort! Och nu, när jag såg svanorna, blef jag alldeles som yr af lust att följa dem.»

»Grymma svanor!»

»Säg inte så! De äro mina drömmar.»

»Dina drömmar äro mina fiender.»

»Nej, nej!»

»Jo. Jag hade dig hos mig hela vintern. Det fanns ingen i världen mer än du och jag. Du ville ej bort, du skötte mig, du var mitt allt. Men går du, är det förbi.»

»Jag går inte, jag stannar.»

»Gör inte våld på dig! Det vore onaturligt. Och det vore orätt af mig att hålla dig kvar mot din längtan. Du kan få resa, när du vill. Det finns ingenting, som hindrar.»

»Jo, något hindrar.»

»Att jag lefver, menar du.»

»Min kärlek till dig.»

»Du älskar mig — och ändå älskar du mig inte. Du älskar mer lifvet, det som du inte sett, men som du vill se.»

»Ja, jag vill se det.»

»Du behöfver inte vänta länge, min son.»

Hon hostade till, så att hela kroppen skakade. Det gick en frossbrytning genom henne, och hon blef ännu blekare än förut.

»Vår luften var för stark,» sade hon.

»Ja, det var den. Stackars mor!»

»Det menar du inte.»

»Var inte bitter! Det gör så ondt.»

»Du tror, att det var vår luften. Men det var det inte.»

Hon log vemodigt.

»Jag skall rulla in dig igen.»

Hon sjönk tillbaka i stolen. Solen föll på hennes ansikte. Då fick det ett underligt utseende. Det var som om alla hennes själs tankar skönjdes genom det hvita höljet, och det låg i de nedvikta mungiporna ett drag af grämselse...

Han såg på henne ett ögonblick, det kom skräck i hans unga drag, han kastade sig häftigt på knä bredvid henne, dolde hufvudet i hennes sköte, knäppade händerna och grät.

Så reste han sig upp igen, knöt handen mot det håll, dit svanorna flugit, och skrek:

»Det var er skull!»

Men som han stod där och såg bort öfver bergen, ljusnade hans ansikte, och han hviskade för sig själf, jublande obarmhärtigt som man kan vid sjutton års ålder:

»Nu följer jag er!»

FREDRIK NYCANDER.

IDUNS Nyårsönskningslista.

Ett godt nytt år

önskas vänner och bekanta af:

Adler, P., Disponent, med fru, Fredriksstad (Norge).
Ahlström, O., Stationsinspektör, med fru, Vestanfors.
Anderson, Gustaf Th., repres. Modéfirman Wilhelm Carlson & Co, Stockholm.
Anderson, Agnes och Olga, Stockholm.
Andersson, Maria, Skinnebo, Bolmsö.
Andersson, Hanna, Vanbo, Smedjebacken.
Andersson, Axel och Emma, Bjärstad, Kuddby.
Andersson, Sofie, Noltorp, Millesvik.
Anstrin, G. W., Disponent, med fru, Stockholm.
Arthur, Alma och Teodor, Norrköping.
Auer, Hulda och John, Sexdrega.
Aurén, J. A., Kollega, med fru, Söderköping.

Bendix, Bernhard, Ingeniör, med fru, Stockholm.
Berg, Jenny och C. E., Karingerud, Wäse.
Bergelmer, Familjen, Sundbyberg.
Bergholtz, M., Doktor, Målilla.
Berglund, J., Familjen, Karlskrona.
Berglund, Karl och Agda, Gefle.
Bergman, Tullia, Stockholm.
Bergman, Signe, Stockholm.
Bergqvist, Hugo, Stockholm.
Bergqvist, Thérèse, Stockholm.
Bergström, Elsa och Robert, Surahammar.
Bergström, Gertrud, Regeringsgat. 60—62, Stockholm.
Beronius, Emy och Oscar, Östhammar.
Berzelius, Jakob Livy, Domän-intendent, med familj, Börstad, Vadstena.
Bexell, Hilda, född Colliander, Göteborg.
Bille, G., Borgmästare, med familj, Motala.
Bjurström, P. G., med familj, Stockholm.
Björck, Rica, Viborg.
Björklund, Elomir och Ellinor, Fridsbo, Trollhättan.
Björkman, Frida, Idun, Stockholm.
Boklund, G. L., f. d. Byggnadschef, med familj, Stockholm.

Bolling, Rudolf, Kapten, med familj, Stockholm.
Borg, Familjen, Fredrikshald, Norge.
Boström, Klara, Eskilstuna.
Broberg, Nils, med familj, Göteborg.
Broman, Karin, Ofvansjö, Kungsgård.
Broman, L. P., Prost, med familj, Ljung.
Bucht, Hanna, Haparanda.
Byström, Oscar, Kapten, med fru, Eksjö.
Bäckman, Gust., f. d. Komm.-landtm., Vesterås.
Bäckström, Axel, Ingeniör, med fru, Nacka.
Böckman, Erik, Rektor, med familj, Halmstad.
Börjeson, Adèle, född Levin, Vägeryr, Uddevalla.

Carlson, C. A., Doktor, med fru, Falun.
Carlsson, Fr., med fru, Östhammar.
Chrysanter, Lydia, Wallsjö.
Chrysanter, Anna, Sandsjö prästgård.
Collén, E. W., Jägmästare, med familj, Leksand.
Collin, Frida, Fru, Plats- och kommissionskontor, Sundsvall.
Curtelius, Elisabeth, Dalsbruk, Finland.

Dahlander, Maria L., född Lexow, Stockholm.
Dahlander, Selma, Fröken, Stockholm.
Dahlström, Mathilda, Stockholm.
Durling, Georg, Fabrikör, Mönsterås.

Edlundh, Ingeborg, Kristiania.
Edman, Doktor med fru, Mårdaklef, Kolsgård.
Edman, H. S., Fröken, Upsala.
Edsberg, Pehr och Emma, Ramsjö.
Edsberg, Alma och Lotten, Ramsjö.
Edwards, Amalia, född Wennerberg, Stockholm.
Ehrngren, Otto, Ingeniör, med familj, Stockholm.
Eklund, Maria, Fröken, Stockholm.
Eneman, J. H., Borgholm.
Enqvist, Syskonen, Billingsfors.
Enwall, Lydia och Josef, Ukna, Storsjö.

Fagerström, Agnes, Nybro.
Faleij, Seth, med familj, Vestervik.
Faleij, Familjen, Östhammar.
Falk, Carl Fr., med fru och dotter, Mora.
Feldt, Aug., Katrineholm.
Ferlén, Joh. R., Syssloman, med familj, Hernösand.
Filin, Maria och Erik, Sala.
Flach, S., Kabinettskamarherre, med fru, Svensk sund.

Flach, Jana, Fröken, Svensksund.
Flodström, Erika, Mo, Resele.
Florman, Natalia, född Bratt, Gefle.
Flygare, Laura, Laholm.
Forsberg, A. J., Verkmästare, med familj, Horndal.
Forselius, C. G., Ingeniör, med familj, Stockholm.
Forslin, Ragnar och Lisa, Gefle.
Forsström, G., Handlande, med familj, Sandviken.
Fortuna, Inack- och Platsanskaffn.-Byrå, Dalagat. 36, Stockholm.
Fraenckel, Louise, Ilseheim, Djursholm.
Fränkel, Major, med familj, Stockholm.
Fredborg, Carl och Amanda, f. Lundquist, Hudiksvall.
Frid, Ingeborg, Göteborg.

Gabriell, Alfred, Kapten, med familj, Borås.
Gavelius, Wilhelm, Wegersberg, Flodafors.
af Geijersstam, C. G., Trafikchef, med familj, Norrköping.
Gestrin, Emilie och Robert, Magnehult, Simonstorp.
Giescke, John, Stockholm.
Grahm, Familjen, Strängsjö.
Gregorson, Erik och Stina, Söderhamn.
Grönberg, Fredrik, Bankdirektör, med familj, Eskilstuna.
Grönfeldt, Alma och Gustaf, Ramsberg.
Grönwald, Thure, Kyrkoherde, med familj, Borg.
Gullbergson, Axel, Häradsskrifvare, med familj, Dannemora.
Gustafsson, Hans, Disponent, med fru, Tidaholm.
Gyllencreutz, R. H. A., D.r., Provinsialläkare, med fru, Hvetlanda.
Göthe, Vilhelm, Jägmästare, Elfsbyn, Norrbottens län.
Göthe, Emil med fru, Norrsundet.

von **H**ackwitz, Alfhild och Axel, Hult, Kristinehamn.
Hackzell, Ida, Fröken, Luleå.
Hagberg, Augusta, Stockholm.
Hagelin, J. P., med dotter, Stockholm.
Hagman, Justus, med familj, Stockholm.
Hallman, Anna och Fr. Ed., Lindesberg.
Hallström, C. A., Kontraktspäst, med familj, Floda.
Hammar, A. F. och Ingeborg, Årjäng.
Hanson, Ida, Halmstad.
Hansson, Amanda, Grebbestad.
Hedelius, Thérèse, Fru, Norrköping.
Hedenbergh, Fredrik, Jägmästare, med fru, Brottninge, Stigtomta.
Hellberg, Frithiof, Direktör, med familj, Stockholm.
Hellberg, Alex., Kassör, med familj, Stockholm.
Hellberg, H. F., Komminister, med fru och dotter, St. Tuna.
Henning, Johanna, Fru, Mårdaklef, Kolsgård.
Hermansson, Ellen, Stockholm.
Heumann, Lennart, Apotekare, med fru, Malung.
Hildebrand, Casimir och Selma, Stockholm.
Hjertberg, Carolina, Wersås.
Hjorth, Familjen, Vestervik.
Holmberg, Kapten, med fru, Leksand.
Holmström, Tekla, Bernshammar.
Holmström, A. E., Juvelerare, med familj, Stockholm.
Holst, Anna, Stockholm.
Horner, Elin, Malmö.
Hubendick, Mathilda, Stockholm.
Hubendick, L., med familj, Stockholm.
Hällström, Henriette och Elise, Fröknar, Göteborg.
Högman, Ernst, Stockholm.

Jacobsson, Oscar, Trafikchef, med familj, Gefle.
Jansson, Amalia, Nohlvik, Ljusterö.
Jansson, Lotten, Fru, Gefle.
Johansson, Wilhelmina, Fröken, Mårdaklef, Kolsgård.
Johansson, Anna och L., Idenor.
Johansson, C. Wilh., med familj, Rättvik.
Johnson, Curry W., Stationsinspektör, med fru, Hybo järnvägsstation.
Johnson, Anna, Fröken, Kinna.
Johnson, Gustaf och Ellen, Gefle.
Jonsson, Alfred, Distriktsveterinär, med fru, Boxholm.
Jonsson, Ernst, Chicago, Ill.
Jönsson, J., Familjen, Malmö Skjutsinrätt., Södra Promenaden 47, Malmö.

Kahl, C. A., Familjen, Stockholm.
Kallstenius, Gottfr., f. d. Stadskassör, med familj, Filipstad.
Klein, Ida och Ivar, Malmö.
von Krämer, Lotten, Stockholm.
Kreüger, Anna, Norrköping.
Källström, C. J., Fil. D.r., Källsby, Dala Husby.
Källström, Ellen och Carl, Malmö.

Landgren, Werner och Klara, Stockholm.
Larson, John, med familj, Stockholm.
Larsson, Ebba och P., Lund.
Larsson, Mia, Karlstad.
Lennbom, S., Fru samt dottrarna Eva, Elin och Wira, Stockholm.
Lethenström, Hulda, Stockholm.
Levisson, Martina, Fröken, Göteborg.
Lilliehöök, Carl Johan, Löjtnant, med fru, Lindhult pr Långås.
Lindberg, Gust., med fru, Stockholm.
Lindeberg, Hélène, Fröken, Upsala.
Lindeberg, P. H:son, Familjen, Christianstad.
Lindesjö, Johan, med familj, Upsala.
Lindgren, Sophie och Emma, Malmskillnadsgat. 26, Stockholm.
Lindgren, Knut, Kassör, Malmskillnadsgatan 26 Stockholm.
Lindgren, Ebba, född Price, Åbo, Finland.
Lindgren, Gunnar, med fru, Stockholm.
Lindh, Adolf och Maria, född Eurén, Stafre.
Lindskog, Ester och Frans, Stockholm.
Lindwall, A. A., Jägmästare, med fru, Boden.
Lithander, Gertrud och Eskil, Lit.
Lithander, Märta, Klöstanäs, Lit.
Lundberg, Jenny och Andrea, Ö. Bennbäck.
Lundqvist, Magda, Linköping.
Lundquist, Svante, Apotekare, med familj, Ockelbo.
Lundström, Mathilda, Bjästa.
Lunell, Lars och Hilda, Gagnef, Dalarna.
Lyrström, Gustaf, Major, med fru, Lidköping.
Löfstrand, Tekla, Fru, Hofva.

Malmberg, Werner, med familj, Wegersberg, Flodafors.
Malmgren, Robert, Doktor, med familj, Brösarp.
Malmqvist, Anna och Emil, Ystad.
Malmstedt, Tonny, Göteborg.
Markgren, P., Familjen, Källbomark, Byske.
Martin, S. och Alice, född Schenholm, Marps, Fårö.
Meurlin, Axel och Maja, Avesta.
Mossberg, Augusta, född Dahlman, Hudiksvall.
Mörk, Frithiof, med fru och son, Granhult, Ramsberg.
Mörk, Charlotte och Alma, Östhammar.

Næss, Signe och Helge, Sundsvall.
Nilson, Nils och Sigröd, Grängesberg.
Nilson, N. F., f. d. Aktuarie, med fru, Stockholm.
Nilson, Helmer, Civilingeniör, Stockholm.
Nilsson, Elna, Fröken, Öregrund.
Nilsson, Hildegard, Nora.
Nilsson, Fritz, Bruksförvaltare, med fru, Blåre Kalkbruk, Rute.
Nordenson, Helfrid och Alfred, Krylbo.
Nordgren, Lotten, Villa Björkhem, Motala Verkstad.
Nordin, Emelinda och E. P., Åsele.
Nordling, Johan, Stockholm.
Nordling, Sofie, Professorska, Stockholm.
Nordling, Johan, Stationsinspektör, med fru, Kungsgården.
Nordström, Fredrik och Clara, Ileberg.
Norman, Sven, Grosshandlare, med fru, Stockholm.
Norman, E. J., Länsbokhållare, med fru, Östersund.
Norra Inackorderingsbyrå, Signe Amilon, Stockholm.
Nyberg, Ingemar, Borgmästare, med fru, Säfsjö.
Nylander, Claës, Doktor, Regementsläkare, med fru, Engelholm.
Nyman, J. A., Kyrkoherde, med fru, Hietaniemi.

Olander, Gustaf Philip, Byggmästare, Norrköping.
Olander, Julia, Fru, Norrköping.
Olssons Handelsaktiebolag, Oscar F., Stockholm.
Ostwald, Beda och Joh. Aug., Edshult.

Pallin, Erik, Stockholm.
 Palme, Philip, Postmästare, med familj, Vadstena.
 Palmqvist, Noach, Doktor, med fru, Säter.
 Peterson, Eda, Serlan, Ödeshög.
 Peterson & Co, Hilda, Norrköping.
 Pettersson, Alex., Kyrkoherde, med fru, Berg, Kolbäck.
 Poignant, f. d. Landshöfding, med familj, Visby.
 von Post, Adolf och Disa, född Tegnér, Ås.
 Pylhson, Postmästare, med fru, Halmstad.

Randel, Aug., Rådman, med familj, Vestervik.
 Rehnberg, John, Örebro.
 Ringius, N. A., med familj, Skönvik.
 Ringström, Familjerna, Filipstad.
 Rodenstam, Frans, Läroverksadjunkt, och Stina, fru, Hudiksvall.
 Rolander, Wilhelmina, född von Braun, Djursholm.
 Rosenberg, P. Job., Kamrer, med familj, Landskrona.
 Rosengren, Elias och Hanna, Burseryd.
 Rosentvist, Ebba, Båstad.
 Rosvall, Anna, Engelholm.
 Rydell, Emelie och Emil, Jästängen, Stockholm.
 Rylander, Kerstin, Karlskrona.
 Rönne, Karla.

Samberg, Georg, Ingeniör, med fru, Luleå.
 Samuelsson, Familjen, Leksand.
 Sanell, Familjen, Gislaved.
 Sandberg, Helge, f. d. Redaktör, 10 Hornsgatan, Stockholm.
 Sander, Agnes och P. J., Bräcke.
 Schaffer, Gerda och Tor, Stockholm.
 Schaffer, Emma, Änkefru, med familj, Stockholm.
 Schmidt, Familjen, Majro, Stjernhof.
 Schubert, Hilda och John, Norrköping.
 Selling, Jenny, Göteborg.
 Sergel, Clara, Fru, Södertelje.
 Seth, Anna, Smålandsstenar.
 Setterberg, Marie Louise, född Selander, Liljeholmen.
 Setterberg, Essie, Liljeholmen.
 Siljansnäs Husmoders- och Arbetsskola, Siljansnäs.
 Silfversvärd, Charlotte, född Schartau, Stockholm.

Sivardsson, P., Kontraktsprost, med familj, Östra Ljungby.
 Sjöberg, Hanna, Borås.
 Sjöberg, Öfveringeniör, med familj, Motala Verkstad.
 Sjöberg, Marie, född Grabow, Stockholm.
 Sjödin, Albertine, Backe.
 Skolleborg, Chr. och Disa, född Gyllensvärd, Tistedalen, Norge.
 von Sneidern, W., Ingeniör, med fru, Kristinedal, Tösse.
 Sommelius, Matilda, Karl och Nils, Stockholm.
 Steinmetz, Herman, Landtbruksingeniör, med fru, Göteborg.
 Sténson, Mia, Uddevalla.
 Strandberg, Anna, Vaxholm.
 Strandberg, C., med fru, Segerstad, Landa.
 Strandberg, A. V., Apotekare, med familj, Gislaved.
 Ström, Hjalmar, Tandläkare, med fru, Motala.
 Suber, Harald och Gerda, Slefvinge, Åtvidaberg.
 Sundelin, Hanna och Oscar, Åsele.
 Sundstén, Amelie, Arboga.
 Svala, Carl och Elvi, Stockholm.
 Svanberg, Nancy och John, Bräcke.
 Svedberg, Familjen, Norrtelje.
 Swedmark, Jeanna, Falun.
 Svenson, Götha, född Frodin, Brösarp.
 Södermark, P., Doktor, med fru, Stockholm.

Telander, Hilma, Fröken, Stockholm.
 Thim, Ellen, Villa Björkhem, Motala Verkstad.
 Tholerus, Alma och Hjalmar, Smedjebacken.
 Thudén, C. J. A., Lektor, med familj, Halmstad.
 Thörn, Gertrud, Karlskrona.
 Tigerström, Alfhild och Carl Edv., Johannisholm.
 Tillander, Ellen och Edv., Julita Gärd, Ås.
 Tojkander, Milly, Antrea Järnvägsstation, Finland.
 Tunell, Herman och Anna, Fogelö, Torsö.
 Tystberg, Frida och Hugo, Stockholm.

Uggla, Nathalia, Göteborg.
 Unge, Karin och Waldemar, Örnköldsvik.
 Wahlbäck, Axel, Agronom, med fru, Löfåsen.

Wahlqvist, Iwan och Helene, Falun.
 Wallander, Karl Edvard, Agronom, med fru, Thoresta, Stigtomta.
 Wallén, Familjen, Erikslund, Upsala.
 Wallén, Tilen, Anstahyttan.
 Wallén, O. A., med familj, Jerfsö.
 Wallgren, Familjen, Arvika.
 Wallmark, Anna och John, Haga, Stockholm.
 Wallmon, J., Pastor, med familj, Åmots Bruk.
 Warberg, Melanie, Göteborg.
 Warodell, Lillie och Rudolf, Orsa.
 Wendbladh, Elna, Fru, Mölndal.
 Wendelius, Augusta, Fröken, Stockholm.
 Wennerberg, I. W., Lektor, Stockholm.
 Weslien, Ernst, Familjen, Norrköping.
 Wessberg, Hugo, Familjen, Lundholmen, Wrigstad.
 Wessman, Julius, med fru, Göteborg.
 Westerberg, Ernst, Kontrollant, med familj, Stockholm.
 Westerberg, Cecilia, Fru, med döttrar, Stockholm.
 Wetterström, Sofia och Gustaf, Göteborg.
 Wiberg, A., Apotekare, med familj, Westervik.
 Wickbom, J., Rektor, med familj, Kalmar.
 von Vicken, Familjen, Gefle.
 Widman, Maria, född Holmberg, Upsala.
 Wiklund, Hanna, född Yttergren, Ånge.
 Wikner, Selma, Johannisholm, Dalarne.
 Wirström, Anna, Stockholm.
 Wretman, Johan, Rådman, med fru, Stockholm.
 Wällgren, Robert, Stockholm.
 Wällgren, Augusta, Fröken, Stockholm.

von Zweigbergk, N., med fru, Storfors.
 Åbom, H. Th., Direktör, med fru, Linköping.
 Åhlström, Emelie, Fru, Stockholm.
 Åkerlund, Eleonora, Fru, Söderby, Alunda.
 Öhrnberg, John, Stationsbokhållare, med familj, Kolbäck.
 Östlundh, Hanna och Karl, Helsingfors.
 Öström, Kyrkoherde, med fru, Siljansnäs.

IDUNS NYÅRSÖNSKNINGSLISTA.

HÄR OFVAN återfinna nu våra läsare »Iduns nyårsönskningslista», hvilkens praktiska syfte att vid årsskiftet låta vänner och fränder inom Iduns stora läsekrets landet rundt utan tidsödande skrifveri sända hvarandra sina nyårsönsknningar, ej behöfver närmare betonas. Gifvet är, att namnummerna denna gång ej kunnat bli så öfverraskande stor, enär företaget ju för året är alldeles nytt. Men att idén omfattats med mycket intresse bevisas däraf, att, utom anmälningar från allt Sveriges land, sådana jämväl ingått från Finland och till och med från Amerika.

Vi hafva därför den fasta förvissningen, att tillslutningen vid följande årsskiftet skall i väsentlig mån växa, ju mera våra ärade läsare komma till insikt om fördelen att på detta praktiska sätt meddela vänner och bekanta sina nyårsönsknningar.

Själflva hylla vi idén på det lifligaste och begagna därför tillfället att medels vår tidning som sändebud tillönska alla våra ärade läsare när och fjärran

Ett godt nytt år!

IDUNS REDAKTION.

Just nu är rätta ögonblicket

att verkställa prenumeration för nyåret å IDUN, KAMRATEN, IDUNS MODETIDNING och BARNGARDEROBEN, ty enhvar, som dröjer, riskerar afbrott i tidningarnas regelbundna expedition. Använd postprenumerationsblanketterna, som medföljde Idun förra veckan! Se för öfrigt närmare våra »anmälningar» i föregående nummer samt annonserna i detta!

THORILDS »LISETTE». FÖR IDUN AF BIRGER SCHÖLDSTRÖM.

IDEN UPPSATS om Thorilds »föremål», jag i Idun n:r 51 och 52 år 1897 meddelade, fästes uppmärksamhet vid att litteraturforskningen upptäckt i Lunds Veckoblad i början af 1780 en liten prosadikt, hvilken på grund af sin stil och andra inre kriterier tydligen pekade hän mot Thomas Thorild såsom författare. Den var ägnad minnet af en ung flicka, som nämndes *Lisette*, och gaf anledning till en skriftväxling af kvasi-filosofisk eller etisk art, som sträckte sig genom flere nummer af Veckobladet.*

Absolut *visshet* om att Thorild varit författaren till den lilla dikten — som i ty fall skulle vara det allra första *tryckta* af hans författarskap — har dock ej gifvits, liksom det hittills varit ouppdagadt för eftervärlden, hvem *Lisette* i verkligheten varit. I min ofvan anförda Idun-uppsats framställde jag som en *gissning*, att *Lisette* varit den unga borgarflicka, jungfru Winning, hvilken prosten Ahnfelt i sina Studentminnen berättar sig i sin ungdom ha hört gamla Lundabor skildra såsom idealisk skön och skär, Thorilds förtjusning på den tiden han studerade i Lund.

*

Helt visst har dock händt de flesta af mina läsarinor, hvad som häromdagen hände mig: — man söker ifrigt något och finner icke detta, men väl något helt annat, hvilket man *förut*, och då förgäfves, efterforskat.

Då jag i det i Göteborg 1820 utkommande Aftonbladet skulle söka få tag i en, som jag ansåg, där publicerad, samma år utkommen förordning angående *sillorakning* i Bohuslänska skärgården, upptäckte jag intet om detta prosaiska ämne, men väl fann jag just i denna tidning gåtan om *Thorilds Lisette* löst, på samma

* Jämför Lauritz Weibull: Thomas Thorild, hans ungdom och studentår i Lund.

gång Thorilds verkliga auktorskap till den ifrågavarande dikten ådagalades.

I nämnda Göteborgsblad för den 20 nov. 1820 meddelas nämligen alldeles samma stycke, hvilket i Lunds Veckoblad ett fyrtiotal år förut — i sistnämnda blad under rubrik: *Fragment* — lästes.

*

Stycket, hvilket ej återfinnes i någon upplaga af Thorilds skrifter, lyder:

VID LISETTES GRAF. AF THORILD.

Tusende sköna fjollor dö. Alla modens och fåfångans dårar ge ett klagorop. De begrätas, de besjungas.

Lisette! du dör, och hvem tänker på något offer åt din dygd och din täckhet?

Gif mig styrka, vishet emot fördomen; gif mig styrka att säga den bortglömda dygdens lof, äfven när dårskapen, äfven när afunden anser det för läghet.

Hör mig då, tysta och behagliga skugga! Prakt och en falsk härlighet omgäfv dig icke; en barnslig grannlåt var icke din lott — men de hade sedlighetens behag, men naturen var din prydnad och din konst!

I lysande fåfångans barn! Om man afklädde ert ert glitter och falska sken — hvad blefven I?

Jag säger: Du var dygdig och det brottsliga hjärtat ler; men du var det. Vacker var din oskuldstrid. Du segrade midt i förförelsens sköte och dog öfvervunnen.

I fromme och skugggrädda anständighetens mönster! Om man satte er i förförelsen? Huru länge stridden I?

Hvila ostörd, lilla skugga! En ömsint filosof skall rista din griftruna: *Här hvilas en bortglömd Dygd och en orörd Täckhet.*

Vandringsman! Sök länge en sjutton års flicka, öfver hvars graf du kan säga detta.

*

Meddelaren till Aftonbladet af stycket — tvifvelsutan någon gammal man, hvilken varit Thorilds studentkamrat i Lund — har i en not tillagt följande märkliga upplysning:

»*Lisette* ägde hvarken bördens eller lyckans förmåner. Hennes far var akademivaktkarl i Lund och hennes mor höll ett slags sämre marketenteri. Strofen, att hon segrade midt

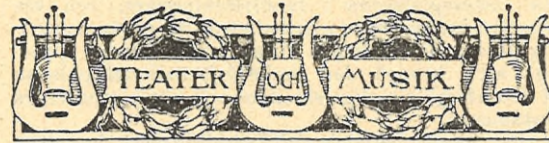

viljor efter Struensees och drottningens fängslade i januari 1772. Sturz stod vid denna tidpunkt just i begrepp att gifta sig, och hans fästing, den kärleksfulla och karaktärsfasta Sara, är af författaren skildrad med mycken finhet och behag.

Stycket slutar med Sturz arrestering, och om hans vidare öden får man intet veta. Arbetet utmärkes af en ovanligt delikat utstyrsel och prydes af författarens porträtt.

VID SVENSKA AKADEMIENS HÖGTIDSDAG den 20 dennes var det åter en kvinna, som förvärfvade årets enda pris. Den för Iduns publik välkända författarinnan fröken Annie Quiding erhöi nämligen då akademiens andra pris för sin diktsamling »Bröderna».

OLYMPIATEATERN har gjort lycka med sin nyhet, »Dönhofs prästgård» af danske författaren P. A. Rosenberg. Och detta med all rätt. Stycket är af större litterärt värde än hvad scener af Olympiateaterns rang i allmänhet förmå komma med, och får ett, med hänsyn till denna scens artistiska resurser, mycket godt utförande. Programmet är sålunda värdt all uppmuntran.

Ottilia Adelborg, vår utmärkte tecknarinna, har i år gladt den svenska barnvärlden med en rent af förtjusande julkapp, i det hon försett den gamle östgötapræsten och skalden S. J. Hedborns vaggvisa »Ute blåser sommarvind» med en serie illustrationer i akvarelltryck i detta oeffterhärmligt naiva, men dock så allt igenom konstnärliga och graciösa manér, som är henne eget, och som till den grad talar till barnasinnets i både unga och gamla hjärtan. Det är en riktig lust och fröjd att bläddra igenom denna vackra bok, och man vet icke hvilken af bilderna man vill gifva priset — ty de äro alla nästan lika intagande! Skola vi dock nämna ett par, som alldeles särskildt fångat oss genom sin täcka charme, må det då bli illustrationerna till stroferna om mor på »grönan äng», som »strör långa rader utaf ros och blader...» samt om det underbara vaggskuppet, som »gångar sig åt främmande land hämtar barnet pärleband, kjortel af siden, skor med granna smiden».

Och så till sist en vänlig anbefallning för den trefliga lilla sagosamlingen »Stalltomtens sagor» af L. E. Björkman, hvilken satt sig före det speciella goda syftet att genom den underhållande sagans form väcka kärlek och medkänsla för djuren hos våra små — och som äfven godt lyckats i det samman!

J. N.—G.

SLUTREDOVISNING

FÖR DE GENOM IDUN INSAMLADE MEDLEN TILL RESTAURERING AF PRINSESSAN ANNAS MINNEVÅRD I THORN.

Transport från Idun n:r 21: kr. 698:74.
Julia Svedelius, Örebro, 5 kr.; Ax. G. Svedelius, Örebro, 5 kr.; A. C. 5 kr.; —r—dh— 1 kr.; H. P. 50 öre.

Tillsammans kr. 715:24.
Härtill komma räntemedel från Bankaktiebolaget Stockholm-Öfre Norrland, där det insamlade beloppet varit insatt, kronor 24:51. För att emellertid kunna sända ett så pass stort belopp som åtminstone ett tusen tyska riksmark (=890 kr.), hafva vi själfva afrundat summan med kr. 150:25.

Detta belopp: 1.000 riksmark, är nu öfversändt till bibliotekarien i Copernicusföreningen för vetenskap och konst i Thorn, d:r Arthur Semrau, hvilken godhetsfullt åtagit sig öfvervaka medlens användande för det afsedda ändamålet, och hafva vi därå mottagit d:r Semraus den 19 dec. i Thorn daterade kvitto.

Stockholm den 24 dec. 1900.

RED. AF IDUN.

Köjuvelerare
K. ANDERSON
i Jakobstorg
• STOCKHOLM •

Tandläkare **TOM von HALL.**
— 30 Sturegatan 30 —
Hvard. 10—2, 5—6. Helgd. 10—12.
Allm. Telefon 58 48.

Tandläkare
HJALMAR JUNGNER,
EMELIE JUNGNER.

Hamngatan 26.
Hvard. 9—1/2, 10 samt 1—2. Sönd. 11—12.
Andra tider efter öfverenskommelse.
Allm. 161 56. (S. T. A. 78840)

Tandläkare
John V. Lindh-Hygrell,
17 Karlavägen 17. Allm. tel. 130 57.
Hörnet af Sturegatan och Karlavägen.

Tandläkare **Sjöquist**
Sturegatan 6, Stockholm.

TANDLÄKARE
Göran Svenningsson,
Birger Jarls gatan 11, 1 tr.
Hvardagar 10—3. Helgdagar 10—12.

Tandläkare **G. W. Widfond**
Drottningg. 74.
Artific. tänder fr. 2 kr. st., plombering m. m. Rikstel. 27 54.

Fredrika Bremer-Förbundets Jurist

lämnar åt kvinnor (äfvén utom förbundet) råd och upplysningar (muntl. el. skriftligen) i juridiska och ekonomiska angelägenheter. Träffas å förbundets byrå, Drottninggatan 54, 1 tr., onsdagar kl. 1/2 11—11 f. m.

Doktor J. Arvedsons Kurs
i Sjukgymnastik, Massage och Pedagogisk gymn. (friskgymnastik) i hufvudsak lika med Gymnastiska Centralinstitutets kurs för kvinnliga elever. Kursen är 2-årig med början 1 okt. Upplysningar och prospekt genom Doktor J. Arvedson, Stockholm.

Kronisk Snufva och Svalgkatarr
behandlas med inre smärta i massage (med instrument) af
Professor G. Cederschiöld.
Träffas hvardagar 2—4. Engelbrektsg. 6.

H. Ihlström
Färg- & Kemikalieaffär
1 Uplandsgatan 1.
För Glödrättning:
Apparater, Färger, Fernissor, Betsor, Träsaker.

Putsmedel alla slag
Sämskskinn, Toilett-, Vagns-, Adrings- & Tafvel-Svamp.

Äkta Franska parfymier till påfyllning.
Telefoner: Riks. 59 51. Allm. 50 6.

Hos Frans Svanström & C:o,
Myntgatan 1,
Norrholmstorg 1, Drottninggatan 9,
Jakobstorg (Operahuset) samt
Söderholmstorg 8,
äfvén som i alla boklädor har utkommit å 1: 50:

Hemmets inkomster och utgifter.
Ny hushållsbok af Erk.

OBS! Denna hushållsbok, uppsatt efter praktiska principer, som i flera fall skilja sig från förutvarande, torde i hemmen blifva en lika passande som välkommen

Jul- eller nyårgåfva!
KNEIPP-BADEN BORG.
NORRKÖPING.
Vinterkurerna (1 sept.—1 juni) mycket verkssamma.
(S. T. A. 67961)

Malmö Best Patent
är det bästa hvetemjålet såväl till hushållsbruk som för bagare.
Tillverkas uteslutande af
Malmö Stora Valskvarn. (C)

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.
Stenkol, Cokes,
1:a maskinkrossad Anthracit,
bästa bränsle för illuminationskaminer och värmecessärer.
Allm. tel. 22 88. Kontor: 33 Skeppsbron 22. Rikstelefon 427.
Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 20.
Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Parmmätaregatan 1. Rikstelefon 20 12.

Kontinentrouten TRELLEBORG—SASSNITZ
2 turer dagligen i hvardera rikningen.
Vidare meddela: Stockholms Resebureau, Stockholm; Göteborgs Resebureau, Göteborg och Kontinentkontoret Trelleborg.

JOH. LUNDSTRÖM & Co.
Carré-Briketter
för Kokspisar, Kakelugnar, Strykugnar m. m.
Rikst. Kontor: A. Tel.
4 27 Skeppsbron 22. 22 88
22 20 Strandvägen 5. 60 19
20 12 Parmmätaregatan 1. 61 98

Carl F. Källström
••• Juvelerare •••
4 Östra Hamngatan 4
Specialité: Konstnärlig Ciselering

Metallfabriksaktiebolaget
C. C. SPORRONG & C:o
23 Regeringsgatan 23
STOCKHOLM
Utför: förgyllning, försilfring, förnickling samt renovering af antika och moderna metallarbeten

Holmqvist Skrif-, Språk- och Handledningsinstitut, Göteborg.
10 speciallärare.
Begär program. (S. T. A. 010722)

Turkiska Divaner
klädda, från 45 till 92 kr.
Chäslonger från 20 kr.
Resärmadrasser fr. 15 kr.
Alla slags sängkläder och stoppade möbler från de enklaste till de finaste.
Fraktfritt öfver hela landet från
C. R. Danielssons Verkstäder,
Liljeholmen.
Rikstel. 44 39. Allm. Tel. Liljeholmen 49.
Begär illustrerad priskurant!

ASPINALLS
EMALJFÄRG.

som särskildt lämpar sig för målning af alla slags husgerådssaker äfvén som för velocipeder, finnes hos de flesta färghandlare samt i parti och minut hos

ADOLPH LEMONS AKTIEBOLAG.
Mästern Samuelsgatan 49, f. d. 45.
Obs! Att Aspinalls namn är utsatt å hvarje burk.

Medicinska Bröstkaramellen "HOSTA ICKE"
är enligt läkares omdöme den mest välgörande, som hittills förts i handeln.
Ende tillverkare **C. A. Jansson,** Mariagatan 16.
Försäljningsbodar:
Ragvaldstrappor. Högerbergsgatan 27 B
Malmstorgsgatan 6. Regeringsgatan 88.

För bouppsättningen!
— Virserums ekmöbler —
Oscar Edv. Ekelunds Snickerifabriks Aktiebolag i Virserum försälja från nederlag i Stockholm sina tillverkningar af alla slags Ekmöbler, såsom:
Salsmöbler, Herrnsmöbler, Kontorsmöbler, Fantasmöbler m. m. Beställningar efter ritning och skizz utföras. Egen arkitekt i Stockholm. Priskuranter och fotografier sändas på begäran.
Utställnings- och försäljningslokal:
22 Birger Jarls gatan 22.
Rikstelefon 67 20. Allm. telefon 155 00.

**Pellerins
Margarin**
är bäst!

Sparkasseräkning
5 proc. ränta.
Nordiska Kreditbanken
8 Drottninggatan 8
Mynttorget 4 Drottninggatan 102

Lagermans Tvättpulver
passar till linne, bomull och ylle, ofärgadt o. h. färgadt, och lika bra till storbyk som till småtvätt. Säljes hos alla välförsedda hrr speceri- & diversehandlande i riket.
Ende tillverkare:
Kraft-Tvål-Fabriken, Jönköping.
Pris belönt senast vid Världsutställningen i Paris.

Örebro Ett-öres Kex
är bäst.

**Prima torr Björk-, Al-
o. Barrved samt Anthracit, Kol o. Kokes**
hos
J. O. OLAUSSON,
Roslagsgatan,
midt för Tegnérg. Allm. tel. 6279

HVARJE SPARSAM HUSMODER
bör efterfråga
"UNIONS" "Crème" och
"Aptitgrädd."
Tillhandahålls hos hvarje välsorterad Köpman.

**Man mår
aldrig väl**

af oblandadt kaffe, som alldeles förstör Eder, hvarför man alltid bör blanda det med **Stockholms Kaffe-Aktiebolags** berömda **Intubikaffe**, som gör kaffet godt, hälsosamt, välsmakande, ytterst drygt och billigt samt förhindrar kaffeförgiftning.
Paketer à 25 och 10 öre i alla Speceri- och diverseaffärer. OBS. att firmans namn, **Stockholms Kaffe-Aktiebolag**, är tryckt å alla paket, ty endast dessa äro verkligt äkta.

"THE LANCET", London, den största medicinska Journal i världen, yttrar om Capsuloids:
"Capsuloids innehålla rent naturligt järn. Detta är en god metod att gifva in järn. Det är på detta sätt lämpligt för magen och upplages lätt i blodet. Många taga anstöt af haemoglobinmixturenas osnygga utseende. Capsuloids förete intet spår af sådan osnygghet, och det har uppenbarligen används stor omsorg vid deras beredning."
Blodbrist, bleksot och kroniska sjukdomar, isynnerhet dåligt matsmältning, förstopning samt kroniska bröst- och närvsjukdomar försvinna sålunda hastigt, enär nytt blod frambringas genom intagande af Capsuloids. Hos barn äro värkningarna ofta i ögonfallande. Capsuloids säljas endast å alla apotek till 2.50 för ask.

Den, som behöfver siden, E. Spinner & C:i,
förr J. Zürer's Sidenfabrik, Zürich.
Grundlagd 1825.

torde rekvirera provver af vårt med de sista nyheterna rikhaltigast sorterade lager i svarta, hvita och kulörta sidentyger till blusar, bal, sällskaps- och promenad-toiletter.
Försändas direkt till privatpersoner meter- och styckevis till fabrikspriser.

KAFFE.
För vinnande af utrymme för ett större höslager, utförsäljes under den närm. tiden Cirka 5,000 balar af utsökt goda kaffesorter, till följ. låga priser:
God Santos à 0,70, 0,90, 0,95, 1,01 pr kg.
1:ma Santos Plantage-Kaffe à 1,05 pr kg.
Extra 1:ma Kostarika à 1,10 pr kg.
Särskildt rekommenderas ett extra fint s. k. **Portorico Kaffe** à 1,15 pr kg.
Prima Liberia à 1,08 & 1,16
Fint Javakaffe, utsökt godt à 1,18
Extra 1:ma Blå Java à 1,20
Kaffet sändes till landsorten mot efterkrat eller förut insänd remissa (minsta parti 10 kg).
Vid köp af hel bal om cirka 60 kg. levereras varan fraktfritt vid köparens närmaste järnvägs- ell. ångbåtsstation.
Prof af samtliga sorterna erhålles franko mot 20 öre i frimärken.
Försumma icke att prova dessa verkligt goda och billiga Kaffe-sorter, hvilka ej äro att förväxla med de, som af andra firmor utbjudas under samma namn.
K. W. Karlberg,
Mästernamnelsgatan 10, Stockholm.
OBS! Fullt profenl. vara. Redbar beh.

AGRA MARGARINFABRIK,
STOCKHOLM,
levererar alltid kärnfärskt
Grädd-Margarin.

Olaus Olssons Kolimport-A.-B.
Stockholm.
1:ma ANTHRACIT.
Hushållskol. Cokes. Briketter.

Skånes Enskilda Bank
uthyr i sitt brand- och dyrkfria
Förvaringshvalf
fack mot årlig hyra af 20, 25, 35, 75 kronor, beroende på storleken.

Nyttiga nyårsgåfvor
för
BARNEN
BARNKLÄDER

I största urval. Billigaste priser.
29 M. Bendix 5.
Drottninggatan & Sturegatan

Ärade Föräldrar.
Allenburys Food lämnar full ersättning för modersmjölken. Det är framställt med fast afseende på barnets utveckling och matsmältningförmåga och då barnet efter, som det växer, behöfver kraftigare näring förekommer detta Food i 3 serier nämligen:
No: 1 afsedt från födelsen till 3 månaders ålder.
No: 2 afsedt från 3 till 6 månaders ålder.
No: 3 (Malted Food) från 6 månaders ålder, äfvensom för svaga och af dålig mage lidande personer.
Säljes på apoteken samt i hvarje välsorterad speceri- och delikatess-affär i riket I parti genom A. W. HELAND, Norrköping, Rikstelefon 1191, och ADOLF AHLGREN, Gefle, Rikstelefon 1165. (G. 98528)
Nederlag för Stockholm hos herrar Peterson & Malm. Rikst. 3274. Allm. tel. 1187.

Brochuren Hvilken Stenografi är den bästa?
erhålles gratis i hvarje bokhandel eller mot insändande af porto från
Nordin & Josephson, Stockholm.

Wasabryggeriets
Maltdrycker
rekommenderas.
Specialité: **Pilsnerdricka.**
Allm. Telef. 30 57. Rikstelef. 10 73.

Nyaste & finaste
PARFYM
för nästaken
Perles d'or
Wilhelm Rieger,
Frankfurt
Finnes i alla finare parfymaffärer.

Inga Bröstkarameller
hafva hittills vunnit så stort och allmänt erkännande som
MUNKENS.
Begär därför alltid
MUNKENS
Bröstkarameller.
Partilager hos Hammarsten & Co, Stockholm.
Allm. t. 21 87. Rikst. 12 20.

Clara Fabriks
Stearinljus
SP-CLARA

Jerla Ängtvätt
tvättar med bästa maskiner;
tvättar med förstklassig personal och efter bästa metoder,
tvättar utan frätande eller skadliga medel,
tvättar väl och omsorgsfullt,
tvättar billigt.
Tvätt afhämtas och återlämnas samt tvätt notor tillhandahållas fritt.
Kontor: **Jerla:** öppet 8 f. m.—7 e. m. Rikst. **Jerla 4.** Allm. 17 33.
Kontor **Stockholm:** öppet 10 f. m.—2,30 e. m. Allm. 40 14.

Sv. Panoptikon
Stockholm
+ Största sevärdhet +

Depositionsräkning
Räntegodtgörelse 5 1/2, proc.
Aktiebolaget
Stockholms Diskontobank
Hufvudkontor: REGERINGSG. 1
Afdelningskontor: HÖTORGET 8.

Hernösands Enskilda Bank,
8 Hamngatan 8.
Depositionsränta..... 5 proc.
Sparkasseränta ..... 5 proc.
Upp- & Afskriftningsränta... 3 proc.
Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.
Hushållräkning 5 %
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Aktiebolaget
Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs torg 14,
godtgör å Sparkasseräkning ..... 5 proc.
(G. 94245)

Göteborgs Enskilda Bank
Brunkebergstorg 10 (Hotell Kung Karl).
Sparkasseränta 5 proc.

Inteckningsbolaget.
— Stockholms Intecknings-Garanti Aktiebolag —
Hufvudkontor: **Malmstorgsgatan n:r 1,** öppet 10—3.
Afdelningskontor: **Biblioteksgatan n:r 13,** öppet kl 1/2 10—3.
Depositionsränta..... 5 proc.
Upp- och Afskriftningsränta 3
Sparkasseräkning (vid Afd.-kont.) 5
På kapitalräkning å 6 mån uppsägning godtgöres Bankens högsta depositionsränta och tillämpas vid inträffande ränteförändring den nya räntesatsen omedelbart utan föregående uppsägning. (S. T. A. 68017)

Santalmissionens
TE
Broken Orange Pekoe & Pekoe.
Garant. oblandadt, direkt import. från missionens egna plantager i Assam (s. o. från Himalaya).
Säljes äfven å apoteken.
Santalmissionens Tedepot
STOCKHOLM.

C. O. PETERSSON,
WIRSERUM,
rekommenderar sin tillverkning af alla sorters finare
Ekmöbler.
Illustrerade prisurantal på begäran.
Wirserum i maj 1900.
C. O. PETERSSON.
Rikstelefon & telegrafadress Huftsfred.